

Búcsúbeszédem szerkesztett szövege

Budapest, Marriott szálló, 2022. június 17.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim, kedves Barátaim! Köszönöm, hogy elfogadtátok/elfogadták a meghívásunkat a mai ünnepi vacsorára. Jubileumi konferenciánk kényszerű lemondása miatt ezzel az összejövettel szeretnénk emlékezni a Kisebbségi Jogvédő Intézet első tíz esztendőjének munkájáról és eredményeiről. Ugyanakkor a következő évtized tevékenységét is szeretnénk megalapozni, magyar kisebbségvédelmi jogvédő hálózatot kialakítani a Kárpát-medencében.

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm Nyilas Mihályt, a szerb kormány igazságügyi államtitkárát, a Vajdasági Magyar Jogász Egylet elnökét, Forró Krisztiánt, a felvidéki Összefogás pártszövetség és az MKP elnökét, Brenzovics Lászlót, a KMKSZ elnökét, Izsák Balázst, a Székely Nemzeti Tanács elnökét, Bauer Edit volt pozsonyi államtitkárt, Bárdos Gyulát, a CSEMADOK elnökét, Tóth Mihályt, az UMDSZ tiszteletbeli elnökét, Darcsi Karolinát, a KMKSZ politikai és kommunikációs titkárát, Habinyák Istvánt, az EMNP Bihar megyei Szervezetének elnökét! A házigazdák közül külön köszöntöm Bándi Gyula egyetemi tanárt, ombudsman-helyettest, a Kisebbségi Jogvédő Alapítvány Kuratóriumának elnökét, Gyeney Laura egyetemi docenst, a Kuratórium elnök-helyettesét, aki a KJI alapító igazgatója volt 2012 és 2014 között, valamint Szabó Ildikó egyetemi adjunktust, a Kuratórium legaktívabb tagját! Ugyancsak nagy szeretettel köszöntöm valamennyi jelen lévő külhoni partnerünket, ügyvédeket, jogászokat, civil jogvédőket! Nagy örömmre köztünk van Béres József és Béres Klára, a Béres Gyógyszergyár és a Béres Alapítvány elnökei, a mai ünnepi vacsora szponzorjai. Közismert róluk, mégis megemlítem ebben a körben, hogy a külhoni magyarság folyamatos, állandó támogatói. Végül, de nem utolsó sorban nagy szeretettel köszöntöm köreinkben a KJI két felejtetetlen védencét, Beke Istvánt és Falath Zsuzsannát. Őket sem kell bemutatni, a hazaszeretet és az emberi tisztesség példaképei ők.

A Kisebbségi Jogvédő Intézet első évtizedének tevékenységét jelenlévők nagyrészt ismerik, ezért most csupán négy kiemelt témánkat szeretném megemlíteni. Elsőként az elkobzott felvidéki mezőgazdasági ingatlanok kárpótlásával kapcsolatos példátlan diszkrimináció elleni küzdelmünket említem. Itt egy 2003-as szlovák kárpótlási törvényről van szó, melynek joghatálya 2004 végéig szólt, tehát már északi szomszédunk uniós tagsága idején is érvényben volt. Ez a tény jogérvényesítési küzdelmünk alapja. A

munka már hét-nyolc évvel ezelőtt elkezdődött, még Gyeney Laura igazgatósága alatt. Magunk között ezt a kérdés egyszerűen a Benes károsultak ügyének nevezzük, mert túlnyomó részt azokat honfitársainkat érinti, akiket a negyvenes évek végén a gyalázatos Benes dekrétumok alapján elűztek szülőföldjükről.

A másik kiemelt témánk az erdélyi restitúció kérdése. Ezzel is intézményesen foglalkozunk, mert a magyarokkal szemben Romániában is súlyos diszkriminációk történnék sorozatosan. A harmadik a kárpátaljai magyarság helyzete. Negyedik pedig Beke István és Szócs Zoltán ügye, a XXI. században példátlan, aljas koncepciók per áldozatainak megsegítése. Ebben a kérdésben talán a nagypolitikának lehetett volna nagyobb szerepe, de a magyar kormány hihetetlenül szűk játéktere nem bizonyult elegendőnek. Ránk hárult a jogvédő munka, melynek szintén számos korlátja volt.

Kárpátalja kivételével most már az Európai Unió luxembourgi bírósága felé irányulnak az ügyek. Természetesen Szlovákiában és Romániában indulnak a perek, de csak gondos előkészítés után. Ez abban merül ki, hogy európai parlamenti képviselőinken keresztül bombázzuk az Európai Unió Bizottságát általános érvényű kérdésekkel, melyekre kapott válaszokat várhatóan perdöntő hivatkozásként használunk majd fel az Európai Unió Bíróságán.

Vajdaságban is foglalkoznánk intézményesen a restitúciós kérdésekkel, de ebben a régióban sokkal jobb a magyarság helyzete, mint a másik háromban, és a helyi politika szerint ez esetleg kontraproduktív lenne. Azonban a Bácskában és a Nyugat-Bánságban is teljes erővel támogatunk minden egyedi esetet, kérelmet. Mind a négy kiemelt témában tematikus konferenciát is tartottunk az elmúlt években Budapesten.

Ezeket tartottam fontosnak kiemelni az elmúlt időszakból. Úgy érezzük, ebben az első évtizedben letettük a névjegyünket a kárpát-medencei magyar jogvédelem asztalán. Azt szeretnénk, hogy a következő tíz esztendőben kiteljesítsük, megvalósítsuk azt a célkitűzést, ami így szól: **a Kárpát-medencében minden magyar ember emelt fővel járhatson szülőföldjén, a Kárpát-medencében senkit ne érhessen bántódás vagy jogsérelem magyarsága miatt.** Ehhez kérem az Önök, a Ti segítségeteket! Ez a segítség annyiban áll, ami eddig volt: folytassuk az együttműködést, válllvetve harcoljunk az egyes ügyekért, hogy a végre a magyar ember emelt fővel járhatson szülőföldjén. Ez hosszú munka lesz még, de ha azzal a lelkesedéssel és odaadással végezzük, mint eddig, de még szélesebb körben, mint eddig, kiteljesítjük az együttműködést a Kárpát-medence egészére, akkor az eredmény biztosan nem marad el.

Ez a mai este, ez a vacsora nem csak arról szól, talán elsősorban nem is arról, ez inkább csak fedőnév, hogy ünnepeljünk, hogy tíz évesek vagyunk, hanem arról, hogy itt találkozzanak a különböző régiókból jött jogvédők, ügyvédek, politikusok, meg tudjuk beszélni az előttünk álló feladatokat, kialakuljon az a jogvédő háló a Kárpát-medencében, amiről már évek óta beszélünk. Segítsünk egymásnak, ahol és amiben csak lehet. Szándékosan úgy alakítottam az ültetési rendet, hogy lehetőleg minden asztalnál minden régió képviselve legyen. Hiszen akik egy helyről jöttek, otthon is van alkalmuk a véleménycserére, a barátságok ápolására. Itt viszont új kapcsolatok és barátságok jöhetnek létre. Ápoljátok, ápolják a régi barátságokat és jöjjenek létre új barátságok is. Sokéves tapasztalat, ha elmondjuk egymásnak a sikereket, abból lehet tanulni. De ha elmondjuk egymásnak a sikertelenségeket, abból lehet okulni, és jobbá tenni a munkánkat.

Erre a közös munkára, az új sikerekre emelem poharamat, hogy a magyar ember emelt fővel járhasson szülőföldjén, ne érhesse bántódás magyarsága miatt, erre emelem poharamat! Egészségetekre!

